

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24 У 16596/19
26.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић председника већа, Јелене Тишма Јовановић и Миње Бикицки, чланова већа, са судским саветником Јеленом Поповић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ...,, чији је пуномоћник Бранко Лукић, адвокат из Београда, ул. Др Александра Костића бр. 9, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, ради поништаја решења 03.6 број 210-1-740/19 од 17.08.2019. године, у предмету исправа, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03.6 број 210-1-740/19 од 17.08.2019. године и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа за управне послове, Београд, да тужиљи А.А. из ...,, надокнади трошкове управног спора у износу од 31.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље поднета против решења Полицијске управе у Панчеву број 210-19750/19 од 23.07.2019. године, којим се у ставу првом диспозитива одбија захтев за издавање оружног листа за држање оружја за личну безбедност поднет од стране тужиље дана 06.02.2019. године. Ставом другим диспозитива ожалбеног решења одузима се од тужиље оружје за личну безбедност из категорије “Б” - пиштољ, марке “Црвена Застава М99”, кал. 40S&W, фабрички број ... као и оружни лист рег. бр. ..., издат од стране ПС Чукарица за наведено оружје. Ставом трећим диспозитива налаже се тужиљи да по

правноснажности решења о одузимању оружја и муниције, одузето оружје и муницију отуђи или онеспособи, те да уколико именовано лице одузето оружје не отуђи или га не онеспособи у року од годину дана од дана правноснажности решења, одузето оружје и муниција постају власништво Републике Србије. Ставом четвртим диспозитива је одређено да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 14.10.2019. године, преко пуномоћника, тужила наводи да је члан стрељачког клуба Б.Б. ... и да је остваривала и уживала право на држање оружја за личну безбедност из категорије “Б” - пиштољ, марке “Црвена Застава М99”, кал. 40S&W, фабрички број ... и оружни лист рег. бр. Истиче да је, у складу са чланом 50. Закона о оружју и муницији а поступајући по писменом позиву првостепеног органа, поднела захтев првостепеном органу за издавање исправе, на основу чега је првостепени орган, уместо да на основу већ стеченог права изврши замену њене исправе, тужилу лишио таквог права и сврстао је у ред лица која први пут подносе захтев за издавање оружног листа и на тај начин нанео тужили штету. Сматра да је оспорено решење незаконито и противуствано, јер је тужени погрешно применио закон и прекршио члан 197. Устава Републике Србије. Наглашава да Закон о оружју и муницији не прописује обавезу лица која су већ остварила право на држање оружја из категорије “Б” да изнова подносе захтев за признавање истог, а тужила већ дуги низ година оставрује право на држање оружја из наведене категорије и исто јој никада није било одузето. Даље наводи да је у периоду у ком је уживала предметно право уредно извршавала све законске обавезе које из тог права проистичу. Такође, истиче да је у згради у којој живи у више наврата покушано обијање станова, те да је једном приликом уништен и цилиндар на њеним вратима стана, што указује на постојање опасности по личну безбедност и оправдава потребу да јој се призна право на држање оружја. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог на накнаду трошкова управног спора или да донесе пресуду у спору пуне јурисдикције.

Тужени орган у одговору на тужбу остаје код разлога образложења оспореног решења, с напоменом да у тужби нису наведене нове чињенице и нови докази осим оних који су већ били предмет оцене оспореног решења, па предлаже да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно испитивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је одбио жалбу

тужиље изјављену против првостепеног решења, налазећи да првостепени орган правилном применом одредбе члана 17. став 5. Закона о оружју и минуцији није издао тужилји оружни лист за држање оружја и исто јој је правилном применом одредбе члана 28. став 2. у вези са чланом 11. став 1. тачка 8) подтачка 1) истог закона одузето. Првостепени орган је у границама овлашћења, које му је дато Законом о полицији и Законом о оружју и минуцији, оценом доказа које је странка приложила, на основу података и евиденција које се воде по закону у том министарству, као и података до којих се дошло при вршењу безбедносних провера, утврдио да тужилја није учинила вероватним да би јој безбедност могла бити угрожена због природе посла или других околности и да нема оправданог разлога за држање оружја за личну безбедност из категорије “Б”.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да је приликом доношења истог тужени орган повредио правила управног поступка прописана чланом 141. став 4. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС” бр. 18/16), с обзиром да образложење оспореног решења не садржи разлоге за одлуку дату у диспозитиву оспореног решења, нити та одлука произлази из доказа који се налазе у списима туженог достављеним уз одговор на тужбу. Одредбом члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС” бр. 18/16) прописано је да образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. У конкретном случају разлози дати у образложењу оспореног решења контрадикторни су подацима садржаним у списима означеним као “поверљиви”, у које је суд извршио увид.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилје, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени везан примедбама суда у погледу поступка, изнетим у овој пресуди, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Разматрајући предлог тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене поведе правила поступка орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео на основу чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, налазећи да је основан захтев тужилје за накнаду трошкова управног спора за састав тужбе од стране адвоката у износу од 30.000,00 динара, сагласно тарифном броју 38. Тарифе о наградама и накнадама трошкова

за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), као и трошкове на име таксе на тужбу и пресуду, које је суд, применом тарифног броја 28. став 1. и тарифног броја 29. став 1. тачка 2) Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" бр. 28/94...106/15) одредио у износима од по 390,00 динара односно 980,00 динара, укупно 31.370,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.11.2020. године, 24 У 16596/19

Записничар
Јелена Поповић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈХ